

Nogle af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes besvarelse heraf**Spørgsmål 1:**

Hvilke problemer kan det medføre for den sindslidende, hvis vedkommende siger nej tak til en støtte- og kontaktpersonordning? Vil vedkommende da blive nægtet anden hjælp og behandling?

Svar:

Støtte- og kontaktpersonordningen er et tilbud til de mest socialt udsatte og isolerede grupper af sindslidende. Det er meningen, at støtte- og kontaktpersonordningen skal være et supplement til andre tilbud og ikke en erstatning herfor. Tilbudet gives i dialog med den sindslidende og på den sindslidendes præmisser. Det er i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser § 1, nr. 1, forudsat, at den sindslidende kan afslå at tage imod et tilbud om en støtte- og kontaktperson.

At den sindslidende siger nej tak til en støtte- og kontaktpersonordning, vil ikke betyde, at vedkommende bliver nægtet anden hjælp eller behandling.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er målgruppen de svageste sindslidende, der lever isolerede, og som umiddelbart synes uden for rækkevidde. Tid og tålmodighed er nøgleord i arbejdet som støtte- og kontaktperson. Netop fordi målgruppen er svær at nå, giver dette sig udslag i forskellige etiske overvejelser om arbejdet som støtte- og kontaktperson. Et eksempel herpå er problemstillingen om den sindslidendes ret til at sige nej – den individuelle selvbestemmelsesret. Dels handler det om den professionelle accept af et nej, dels handler det om – med respekt for den sindslidendes integritet – tålmodigt at søge at skabe en social kontakt. Opgaven består i ikke at begå overgreb, men at yde den behøvede hjælp.

Dilemmaet er ikke ukendt inden for socialt arbejde. Spørgsmålet vil blive behandlet nærmere i den kommende vejledning.

Spørgsmål 2:

Skal det være et krav til den sindslidende at være omfattet af denne støtte- og kontaktpersonordning, såfremt vedkommende ønsker at blive boende i egen lejlighed?

Svar:

Nej. Som det fremgår af svaret på spørgsmål 1, gives tilbudet i dialog med den sindslidende og på dennes præmisser. Formålet med støtte- og kontaktpersonordningen er at skabe og sikre kontakt, yde støtte og omsorg for derved at bedre den sindslidendes livssituation.

Tilbud om en støtte- og kontaktperson har også et forebyggende sigte, da støtten og kontakten kan betyde, at den sindslidende kan fastholde sin bolig, fordi vedkommendes livsbetingelser forbedres.

Spørgsmål 3:

Hvordan skal støtte- og kontaktpersonen forholde sig med hensyn til tavshedspligt og videregivelse af oplysninger?

Svar:

Reglerne om tavshedspligt m.v. skal ses som en sikkerhed for såvel den sindslidende som støtte- og kontaktpersonen.

Hvordan en støtte- og kontaktperson skal forholde sig til tavshedspligt og pligt til videregivelse af fortrolige oplysninger afhænger af måden, hvorpå støtte- og kontaktpersonordningen er organiseret i den enkelte kommune og hermed, under hvilken myndighed støtte- og kontaktpersonen er ansat.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at støtte- og kontaktpersonordningen bør være tilrettelagt på en sådan måde, at det sikres, at støtte- og kontaktpersonen over for brugeren kan fungere som uafhængig i forhold til de officielle systemer, både det psykiatriske behandlingssystem og det kommunale sociale system.